

ΜΕΤΟΧΙΑ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ

Εκδ. Ζ. Ζ. Ζ.
Θρακ. Ζ.
τ. Ι 1938

Ἡ Μονὴ Ἰβήρων εἶχεν ἐν Θράκῃ μετόχια, τιμώμενα ὅλα εἰς μνήμην τῆς Θεοτόκου τῆς Πορταΐτισης. Τοιοῦτον μετόχιον ὑπῆρχεν εἰς Ἡρακλείταν τῶν Γανοχώρων, τὸ ὁποῖον εἶχεν καὶ λαματικὴν φήμην, συνέρρεον δὲ ἐκ τῶν περιχώρων πολλοὶ ἀσθενεῖς. Ἐπίσης καὶ εἰς Νεοχώριον τῆς ἐπαρχίας Γάνου καὶ Χώρας μετὰ τὸ 1900 ὁμῶς ἡ Μονὴ ἔπαυσε νὰ ἔχη σύνδεσμον μετ' αὐτοῦ, ἐγκαταλείψασα αὐτὸ εἰς τὴν Κοινότητα Νεοχωρίου. Μεγάλην φήμην δὲ εἶχε τὸ ἐν Καλυβίοις τῶν Μαλγάρων μετόχιον τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, ὅπου ἐτελεῖτο κατ' ἔτος εἰς τὰς 23 Αὐγούστου μεγάλη πανήγυρις καὶ συνέρρεε ἐκεῖ πλῆθος καὶ ἐκ τῶν ἀπομακρυσμένων ἀκόμη σημείων τῆς Θράκης. Ἐπίσης μετόχια τῆς Μονῆς Ἰβήρων ὑπῆρχον καὶ εἰς τὰς Μαύρας τῶν Μαλγάρων, εἰς τὸν Σκοπὸν τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ὑπάρχει δὲ καὶ σήμερον εἰς τὴν Κορνοφωλεὰν τοῦ Σουφλίου.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν, τηρηθείσης τῆς ορθογραφίας τοῦ χειρογράφου, ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων «Γράμμα τῆς αὐλῆς τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας Μεθοδίου» *) συνταχθέν τὸ 1784, τὸ ὁποῖον ρυθμίζει τὰς σχέσεις τῶν Ἰβηριτῶν πατέρων μετὰ τοῦ «κατὰ τόπον ἀρχιερέως» (τοῦ Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως) καὶ τῶν ἱερέων Ἡρακλείτης, καὶ καθορίζει τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια ἐκάστου τῶν ἐν τῷ χωρίῳ ναῶν.

Σχέδιον τοῦ τῆς αὐλῆς τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας γράμματος περὶ τοῦ εἰς Ἡρακλείτζαν Ἰβηρικοῦ μονυδρίου τῆς Παναγίας.

† Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος ἐπιβεβαίωσι

† Καλὸν ἦν ἄρα μηδὲν τὴν ἀρχὴν στασιάζειν τοὺς τῇ χριστιανικῇ κλήσει σεμνυνομένους, ἀλλ' εἰρηνεύειν καθ' ἑαυτοὺς καὶ μὴ διαφέρεσθαι. Ἐπειδὴ τοῦτο ἀδύνατον διὰ τὴν συμπεφυκειάν καὶ ἐνοῦσαν ἐκάστῳ φιλαυτίαν, ἵνα μὴ εἴπωμεν πλεονεξίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν, διὰ δὲ τοῦτο ὅροι καὶ θεσμοί, καὶ κανόνες ἐπενοήθησαν, ἀναστέλλοντες ἐκάστοτε εἰς τὸ πλεονεκτεῖν εὐκατάφορον, ναὶ μὲν καὶ λόγοι, καὶ γραφαὶ καὶ ὑπομνηματισμοὶ δι' ἐκκλησιαστικοῦ καλάμου τῶν ἐμπιπτουσῶν ὑποθέσεων καὶ ἐπισυμβαινόντων πραγμάτων καὶ

*) 1760 - 1794.

τούτῳ τῷ τρόπῳ λύεται μὲν πᾶσα στάσις καὶ ἄλλη λο(γο)μαχία, καὶ ἔρις καὶ ἐνεστῶσα καὶ μέλλουσα, ὁροθετουμένων καὶ ἀπονεμωμένων τῶν ἀνηκόντων ἐκάστῳ τῶν διαφορομένων μερῶν δικαίων παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐθυδικίας, ὅπερ ἔργον ἐστὶ καὶ σεμνοπρεπὲς καὶ τίμιον καὶ τοῖς πν(ευμ)ατικοῖς προστάταις προσσφειλόμενον. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ ἐπισκοπῇ μυριοφύτου καὶ περιστάσεως, εἰς τὸ χωρίον Ἡρακλείτζα καλούμενον, εὐρίσκεται ἱερὰ ἐκκλησία τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐνδόξου κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν θεοτόκου, φθάσασα ἀνηγερεθῆναι ζήλῳ φιλοθέων ἀνδρῶν, προσεπιχορηγησάντων ταύτην τοῖς Ἰβηρίταις πατράσιν, ἐνοριακὴ δὲ διατελεῖ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον, ἐφ' ἣ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ μνημονεύουσιν οἱ τὰ ἱερὰ ἐκτελοῦντες τοῦ κανονικοῦ ὀνόματος τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως, ὡς εἴθισται καὶ νενόμισται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐκκλησίαις τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς μυριοφύτου καὶ περιστάσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνδεχόμενον ἐστὶ συμβῆναι μεταξὺ τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως καὶ τῶν Ἰβηριτῶν πατέρων, καὶ τῶν ἐκεῖσε ἱερέων, τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἄλλην ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν, τὴν τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ χωρίῳ χριστιανῶν, ἕνεκα τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ὡς εἴρηται, διαφορὰς, καὶ διενέξεις δυσσυμβιάστους μὴ ὄντων διευκρινημένων τῶν ἀνηκόντων δικαίων, καὶ προνομίων ἐκάστη τῶν εἰρημένων ἐκκλησιῶν, καθὰ καὶ ἤδη συνέβη καὶ ἐπεπόλαζε τοιαύτη τις ἔρις, καὶ διένεξις διὰ δὴ τοῦτο εὐρέθῃ εὐλογον ἐκτεθῆναι τὰς ῥηθησομένας συνθήκας καὶ συμφωνίας, καὶ τὰ κεφάλαια περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἅπερ εἰσὶ ταῦτα. Οἱ Ἰβηρίται πατέρες ὀφείλουσι πληροῖν, καὶ διδόναι κατ' ἔτος τῷ κατὰ τόπον ἀρχιερεῖ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ μυριοφύτου καὶ περιστάσεως Κυρίῳ Καλλινίκῳ, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν διαδόχοις τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, λόγῳ ὑποταγῆς, καὶ εἰς σημείον τῆς ἐνοριακῆς καταστάσεως τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τὸ κανονικὸν ἐμβατοίκιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὀφειλόμενα διδόμενα, μὴ ἔχωσι δὲ ἄδειαν καθιστάναι ἰδίους ἱερομονάχους εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πληροῖν τοῖς ἱερεῦσιν τοῦ αὐτοῦ χωρίου κατ' ἔτος πεντήκοντα γρόσια εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐπὶ δὲ τύχη καὶ συμβῆθαι εἰς τὴν αὐτὴν τῶν Ἰβηριτῶν ἐκκλησίαν παρὰ τινος τῶν ἐγχωρίων τεσσαρακονταλείτουργον, ἀνάγκη ἐστὶ λαμβάνειν τοὺς ἱερεῖς τοῦ χωρίου τὸ ἴμησι, τὸν δὲ ἡγουμενεύοντα ἐν αὐτῷ ὀσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις ἡσαῖαν, καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἡγουμενεύοντας λαμβάνειν τὸ ἴμησι· τὸ αὐτὸ ἔχει γίνεσθαι καὶ ὅταν ἀκολουθήσῃ ἀνάγνωσις τετραευαγγελίου. Εἰς δὲ τὰ παρὰ τῶν ξένων διδόμενα τεσσαρακονταλείτουργα, ἢ καὶ συμ-

βρίνοντα τετραευάγγελα, ὀφείλει ὁ κατὰ καιροὺς ἡγούμενος πληροῖν τοὺς ἱερεῖς τοῦ χωρίου ἐπὶ τὸ ἐκτελεῖν, καὶ ψάλλειν αὐτά. Ὑπόσχονται δὲ καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ χωρίου ὀφειλομένου διὰ τὸν ὃν λαμβάνουσι μισθὸν τῶν πεντήκοντα γροσίων παρὰ τοῦ κατὰ καιροὺς ἡγουμένου, λειτουργεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ κατὰ πᾶσαν τρίτην καὶ πέμπτην τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἀνὰ πᾶν Σάββατον, καὶ κυριακὴν, καὶ ἐν ταῖς ἑρταῖς μετὰ πάσης προθυμίας καὶ εὐλαβείας. Ἐπὶ δὲ τύχη καὶ συμβῇ λειτουργία κατὰ ζήτησιν τινὸς ἀλλοδαποῦ-ς- καὶ ξένου, προσκαλούμενοι οἱ ἱερεῖς τοῦ χωρίου παρὰ τοῦ ἡγουμένου, ἔχουσι πληροῦσθαι παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτῆς ἐκτέλεσιν. Ἐκ δὲ τοῦ συναγομένου ἐλαίου, καὶ ἐν τῇ ἑωρτῇ, καὶ ἐν ὧν τῷ διαστήματι τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὴν τῶν Ἰβηριτῶν ἐκκλησίαν, εὐρέθη εὐλογᾶν καὶ συμφωνήθη τὸ μὲν ἡμῖς διδοσθαι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου τὸ δ' ἄλλο ἡμῖς μένειν εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, μηδὲν μὴ ἀκολουθούσης κλοπῆς ἐν τούτῳ καὶ δολιότητος. Εἰς πλείονα δὲ διασάφισιν καὶ παρὰστασιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν συμφωνιῶν, ἀνάγκη πᾶσα ἀπαριθμηθῆναι καὶ τὰς ἡμέρας καὶ ἑωρτάς καθ' ἃς ἔχουσιν ἐκτελεῖσθαι μονοεκκλησίας ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τῆς Παναγίας. Αἱ γοῦν ἡμέραι καὶ ἑωρταὶ καθ' ἃς οὐκ ἔχουσι ἐκτελεῖσθαι λειτουργίας ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας, ἰδοὺ ἀπαριθμοῦνται ῥητῶς: Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐοφόρων τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ μέχρι τῆς νέας τρίτης τῆς διακαινησίμου Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἑωρτῇ τῆς πεντηκοστῆς. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν τῇ ἑωρτῇ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου κατὰ τὸν αὐγουστον. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῶν εἰσοδείων τῆς παναγίας. Ἐν ταῖς τρισὶν ἀγίαις ἡμέραις τῶν κοσμοσωτηρίων καὶ φαιδρῶν ἑωρτῶν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὰς δύο ἡμέρας καὶ ἑωρτάς τῶν Σεπτῶν θεοφανείων αὐτοῦ, καὶ τῇ ἑωρτῇ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου, καὶ τοῦ ἀγίου Χαραλάμπους. Ἐν τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ ἐν τῇ ἑωρτῇ τοῦ ἀγίου Γεωργίου Αἱ δὲ ἡμέραι καθ' ἃς ἔχουσιν ἐκτελεῖσθαι μονοεκκλησίας ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ τῆς Παναγίας εἰσὶν αὗται: ἡ ἑωρτὴ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ζωοδόχου πηγῆς, ἡ μεσοπεντηκοστή, ἡ ἀπόδωσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἥτοι τὰ ἐνναιήμερα, ἡ ἑωρτὴ τῆς ἐνδόξου γεννήσεως τῆς αὐτῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἡ ἑωρτὴ τῆς ὑπαπαντῆς, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀκαθίστου Ὑμνου τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου. Εἰς ἃς περ ἡμέρας καὶ ἑωρτάς ρητῶς ἀπαριθμημένas ἔχουσιν ἐκτελεσθεῖσαι μονοεκκλησίας ἐν τῷ αὐτῷ

ναῶ τῆς Παναγίας, ὡς εἴρηται, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ κανονικοῦ ἀρχιερατικοῦ ὀνόματος τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου μυριοφύτου καὶ περιστάσεως Κυρίου Καλλινίκου, καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διαδεξομένων τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην. Ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ ἀκολουθίαις, ὡς νενόμισται. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις εὐρέθη εὐλογον, καὶ ἀπεφασίσθη, μὴ ἔχειν ἄδειαν, οὔτε τολμᾶν ποτὲ τοὺς κατὰ καιρὸν ἡγουμένους κρούειν καὶ σημαίνειν σήμαντρον, οὔτε ἐν τῷ ἑσπερινῷ, οὔτε ἐν τῷ ὄρθρῳ, οὔτε ἐν τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ λειτουργίᾳ, οὔτε ἄλλοτε πώποτε, ἐφ' οἷα δὴ τινα προφάσει, οὐ γὰρ δέον οὔτε πρέπον σημαίνεσθαι σήμαντρον ἔνθα οὐ διατελεῖ ἑνορία, καὶ σύστημα χριστιανῶν, διὰ τοῦ σημάντρου προσκαλούμενον εἰς ἀκρόασιν τῶν θείων γραφῶν, καὶ τῆς ἀσμετικῆς ἀκολουθίας, καὶ ἱερᾶς λειτουργίας. Ταῦτα εἰσὶ τὰ μετὰ τῆς θεοφιλίας αὐτοῦ, καὶ τῶν ἱβηριτῶν πατέρων, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ χριστιανῶν γερόντων καὶ προεστώτων τοῦ αὐτοῦ χωρίου συμφωνηθέντα ἅπερ καὶ ὀφειλόμενον ἐστὶ φυλάττεσθαι παρ' ἑκατέρου μέρους ἀπαρাত্রέπτως, ἀπαρাত্রώτως, καὶ ἀπαρτραχράκτως, καὶ κατ' ἀμοιβαίαν φυλακὴν καὶ συντήρησιν, ἐπὶ τῷ μὴ συμβῆναι ποτὲ διενέξεις μετὰ αὐτῶν, καὶ ἀσυμφόρους διαφορὰς καὶ λογομαχίας περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Ἄν δὲ μὴ διατηρήσῃ ταῦτα μέχρι κεραίας ὁ διαληφθεὶς ἡγούμενος ἡσαΐας, ἢ οἱ μετ' αὐτὸν ἡγουμενεύσοντες, ἀλλὰ παρασπονδήσωσι, παραβῶσι τι καὶ ἀθετήσωσι τὸ μικρότερον τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένων, ἀνάγκη πᾶσα ἀποπέμπεσθαι, καὶ οἷον εἰπεῖν ἀποσοβεῖσθαι καὶ ἀποβάλεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἀντ' αὐτοῦ στέλεσθαι ἄλλον ἡγούμενον παρὰ τῶν ἱβηριτῶν πατέρων. Εἰς γοῦν ἔκλειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν συμφωνητικὸν γράμμα ἐπιβεβαιώσῃ τοῦ Πανιερωτάτου καὶ θεοπροβλήτου μητροπολίτου καὶ σεπτοῦ γέροντος καὶ κυριάρχου τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης ἀγίου ἡρακλείας κυρίου κυρίου Μεθοδίου καὶ μαρτυρικαῖς ὑπογραφαῖς τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ὑπογραφομένων ἁγίων ἀρχιερέων καὶ κατασφαισθέν τῇ ἰδιοχειρῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας ἡγουμενεύοντος ὀσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις ἡσαΐου τοῦ ἱβηρίτου, τοῦ καὶ ὑπισχνουμένου, καὶ φυλάττειν ὀφείλοντο· τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθειμένα συνυποκειμένου τῇ ὀφειλῇ τῆς τούτων ἀπαραιώτου φυλακῆς, καὶ τηρήσεως καὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἡγουμενευσόντων ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ ἱβηριτῶν πατέρων, ἐπικυρούντων ταῦτα καὶ τῶν εὐρεθέντων ἐνταῦθα ἱβηριτῶν πατέρων τῶν ἐν τῷ παρόντι ὑπογραφομένων, καὶ κατὰ συναίνεσιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν δι' ἐκκλησιαστικοῦ καλᾶμου ἐγχαραχθέν, κατεστρώθη καὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς ἐπαρχίας ἡρακλείας, εἰς μόνιμον καὶ διηνεκὴ παράστασιν, καὶ ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ τετάρτῳ.
Γάνου καὶ χώρας Κύριλλος μάρτυς. Καλιουπόλεως Γρηγόριος
μάρτυς. Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως ὑποβεβαιοῖ

- » Ἀθανάσιος ἀρχιμανδρίτης Ἰβηρίτης βεβαιῶ
- » προηγούμενος τῶν Ἰβήρων μητροφάνης βεβαιῶ
- » προηγούμενος Ἰωάσαφ Ἰβηρίτης βεβαιῶ
- » προηγούμενος τῶν Ἰβήρων, καὶ κτήτωρ τῆς ἀγί-
ας αὐτῆς μονῆς ἡσαΐας βεβαιῶ.
- » παπα Ἐμμανουήλ ὑπόσχομαι
- » παπα Ἰωάννης ὑπόσχομαι
- » χατζή ἄγας μάρτυς
- » χατζή ταβλάριος μάρτυς
- » χατζή παναγιωτάκης μάρτυς
- » χατζή χρυσομάλης μάρτυς
- » λαμπρινός μάρτυς
- » Ζαφύρης μπαλάση μάρτυς
- » Ἀλεξανδρῆς παναγιώτου.
- » Νικολάκις Κωνσταντίνου.
- » Ἀγγελῆς Νικολάου.
- » στρατιώτης μούσχου.

Οἱ Ἰβηρίται μοναχοὶ ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀγιορεῖται περιήρχοντο τὴν
Θράκην καὶ τὴν Τουρκίαν ἐν γένει καὶ Ἑλλάδα καὶ περιήγον, κατὰ τὰ
παλαιότερα ἔτη, ἅγια λείψανα πρὸς προσκύνησιν. Ἐσύναζον δὲ εἰσφορὰς
τῶν χριστιανῶν καὶ εἰς εἶδη.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν, ἐπίσης ἐκ τοῦ ἰδίου ἀρχείου, — τηρηθείσης
καὶ πάλιν τῆς ὀρθογραφίας τοῦ χειρογράφου — τρία πρακτικὰ παραλα-
βῆς ἁγίων λειψάνων, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευον καὶ ὥς ἀποδείξεις διὰ τὴν
παραλαβὴν παρὰ τῶν περιοδευόντων μοναχῶν τῶν πολυτιμῶν τούτων
κειμηλίων τῆς Μονῆς Ἰβήρων.

1819 Μαΐου 23. Ὁ προηγούμενος κύρ Μακάριος μουσικός διορι-
σθεὶς εἰς τὸ κατὰ τὸ Νεοχώριον ἐπαρχίας ἁγίου Γάνου καὶ χώρας Μο-
ναστηριακὸν ἡμῶν μετόχιον ταξειδιώτης ἔλαβε ἅγια λείψανα τὰ ἑξῆς

δύο μέρη ἁγίων λειψάνων Παντελεήμονος καὶ Βλασίου ἐγκεκο-
σμημένα εἰς ἓν κουτίον ἀσημένιον καὶ διὰ τὴν συνοδείαν εἰς ἓν κου-
τίον πα(μ)φυλένιο μέρος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, τοῦ ἁγίου
Χαραλάμπους καὶ ἓνα σταυρὸν ἐγκεκοσμημένον χωρὶς τζίφες μαλα-
μοκαπνισμένον. Τοῦτα τὰ ἅγια λείψανα εἶναι ἐκεῖ εἰς Νεοχώριον νὰ
τὰ λάβῃ.

“Εν κουτίον ἄσημένιον μέγαλον μετὴν Παναγία ἐπάνωθεν καὶ ἅγιον Χρυσλάμπην καὶ ἅγιον Γεώργιον χρυσωμένοι, μετὰ ἅγια λείψανα.

“Ενας ταυρὸς τῆς χειρὸς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, μέρος τοῦ ἁγίου προκοπίου, μέρος τοῦ ἁγίου μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, ἕνα σταυρὸν μικροῦτσικον μετὰ σμάλτα καὶ μαργαριτάρια περιέχον καὶ τίμιον ξύλον καὶ ἕτερον σταυρὸν ἐγκεκοσμημένον τσίφτες χρυσωμένον καὶ μετὰ μαργαριταράκια διὰ γρόσια δεκαπέντε καὶ τοσαῦτα νὰ τὸν παραδώσῃ, καὶ ἕνα ἐπιτραχήλιον κίτρινον (καχαουλά).

1837 Μαΐου 24. διορισθεὶς ὁ Προηγούμενος κύρ Ἰγνάτιος ταξειδιώτης διὰ τὸ εἰς νεοχωράκι Μετόχιον, ἀπεφασίσθη νὰ λάβῃ τὰ ἐν χειρσὶν τοῦ ἐκεῖσε κατὰ τὴν σκήτην ἁγίας Ἀννης¹⁾ εὐρισκόμενα δύο κουτία μετὰ Μοναστηριακοὺς ἡμῶν ἱεροὺς θησαυροὺς τὸ μὲν ξύλινον ὅπερ εἶχε δοθῆναι ἀπ’ ἐντεῦθεν πρὸς αὐτόν, ἐμπεριέχον τέσσαρα μέρη ἁγίων λειψάνων τοῦ Χρυσοστόμου, παντελεήμονος, ἁγίας Παρασκευῆς καὶ ἁγίου Χαραλάμπους. Τὸ καπάκι τοῦ κουτίου τούτου ἔχει ἱστορισμένους καὶ τοὺς ἁγίους, ὧν καὶ τὰ λείψανα. Τὸ δὲ ἕτερον κουτίον ἀργυροῦν τὸ ὁποῖον παρέλαβεν ἀπὸ τὸν παπᾶ Δανιήλ, ἐμπεριέχον μέρη λειψάνων τῶν ἁγίων Παντελεήμονος καὶ Βλασίου, καὶ ἕνα σταυρὸν ἀργυροκεχρυσωμένον ἀποφασισθεὶς δὲ νὰ λάβῃ τὰ δύο κουτία ταῦτα, τῷ ἐδόθη καὶ ἀπ’ ἐντεῦθεν ἡ Κάρτα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου νήσης μετὰ προθεσμίαν νὰ τὴν κρατήσῃ ἕως ὅτου εὕρισκεται ἐκεῖ ὁ ἐν τῇ σκῇ παπᾶ Ἰγνάτιος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐγράψαμεν ὅταν κατέλθῃ εἰς τὸ Μοναστήριον νὰ τὴν φέρῃ μαζί του ἐξ ἀποφάσεως.

1837 Αὐγούστου 7. διορισθεὶς ὁ προηγούμενος κύρ Γρηγέντιος διὰ τὸ ταξειδίον τῆς Τζορλοῦ, τῷ ἐδόθησαν οἱ ἐξῆς Μοναστηριακοὶ ἱεροὶ θησαυροί. “Εν κυτίον ἀργυροῦν κουμπελίδικον, ἔχον ἐπάνω τοῦ καπακίου τὸν ἅγιον Τρύφωνα. “Ενδοθεν δὲ περιέχει ἐπὶ πλακὸς ἀργυρᾶς τζί... τέσσαρα μέρη ἁγίων λειψάνων τοῦ ἁγίου Τρύφωνος ἀπὸ τὸν γόμφον, Παντελεήμονος, Χαραλάμπους καὶ Μοδέστου.

1) Περί τῆς ὑπὸ τὸ Νεοχώριον ἁγίας Ἀννης, τὸ μόνον ἐναπομείνων μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἀξιόλογον μοναστήριον ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Γανοχώρων, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν καὶ ὡς θεραπευτήριον τῶν ψυχοληθῶν, ἔγραψαν οἱ Μ. Ι. Γεδεών καὶ Ἀ. Κ. Κραμεύς. Οὐδ’ αὖτε ὅμως ὡς ἐνθυμούμαι, ἀναφέρουν αὐτήν, ὡς ἔχουσαν σχέσιν τινὰ μετὰ τὴν μονὴν τῶν Ἰβήρων, οὐδὲ ἄλλην τινὰ μονὴν ὡς κυρίαρχον ἀναφέρουν, διὰ τὴν δὲ δικαιολογηθῆναι ἢ ἐν τῷ πικρόν τι φράσις: «.. τοῦ ἐκεῖσε κατὰ τὴν σκῇ τῇ ν...»

“Ετερον κουτίον ξύλινον ἐμπεριέχον δύο καλάμια ἐκ τῆς χειρὸς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς.

“Ενα σταυρὸν ἀργυροκεχυσμένον διὰ γρόσια 10, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ ταξειδίου του νὰ τὸν κάμῃ παράδοσιν δι’ ἄλλα τόσα. καὶ ἐν ἐπιτραχήλιον ἀπὸ κίτρινην στόφαν.

* *

Μὲ τὴν εὐχὴν δὲ τῆς μεταβάσεώς μας πέρουσιν εἰς τὴν Μονὴν Ἰβήρων, ἀντεγράψαμεν καὶ τὸ ἀκόλουθον πωλητήριο ἀμπελίου, εἰς τὸν προηγούμενον Ἀνανίαν Ἰβηρίτην, τὸ ὅποιον δημοσιεύομεν τηρουμένης πάντως τῆς ὀρθογραφίας τοῦ χειρογράφου.

Διὰ τοῦ παρόντος πωλητηρίου Γράμματος γίνεται δηλονότι ἡ ὑποφαινομένη μάρθα χ’ π’ σύζυγος τοῦ Μακαρίτου τριανταφύλλου Γεωργίου, ἐπώλησα εἰς τὸν προηγούμενον Κύριον Ἀνανίαν Ἰβηρίτην, διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος τοῦ συζύγου μου τριανταφύλλου ἐν ἀμπελίον κείμενον εἰς Ἀλέξανδρον καὶ συγγείμενον ἀπὸ κλήματα δύο χιλιάδαις τριακόσια καὶ γετριάζον μετὰ τοῦ ἀμπελίου χαδημένου, καὶ μετὰ τοῦ βασίλη ἀμπέλι, καὶ μετὰ τοῦ ἀναγνώστη παπαντῶνη ἀμπέλι, καὶ δρόμον. διὰ γρόσια χίλια ἑκατὸν σαράντα Γρ. 1140 καὶ δίδοντας αὐτὸ πρὸς τὴν πανοσιότητά του διὰ τόσα γρόσια ὡς εἴρηνται, ἐξώφλησα τὸ χρέος τοῦ Μακαρίτου συζύγου μου τριανταφύλλου, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν ρηθέντα προηγούμενον εἰς δύο ὁμολογίας διὰ τῆς ἰδίας του ὑπογραφῆς ὑπογεγραμμένας, διὰ γρόσια ὀκτακόσια δέκα εἰς δύο ὁμολογίας. καὶ ἔλαβον καὶ εἰς μετρητὰ γρόσια τριακόσια τριάντα, καὶ ἐσυμποσῆθη τὸ ἄνω ποσὸν τῆς πωλήσεως τὰ χίλια ἑκατὸν σαράντα, καὶ ἀπὸ τοῦδε τὸ εἰρημένον ἀμπέλιον ὑπάρχει κτῆμα ἀναπόσπαστον τοῦ εἰρημένου προηγούμενου κυρίου Ἀνανία Ἰβηρίτη, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ ὡς βούλεται, ἀναμφισβήτητον παρὰ τῶν κληρονόμων μου, καὶ πάσης ἀποθήκης (ὑποθήκης) διατελοῦν ἐλεύθερον. διὸ ἐγένετο τὸ παρὸν πωλητήριο ἐγγραφον τῇ μαρτυρίᾳ τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων τῆς χώρας μας καὶ ἐδόθη πρὸς τὴν πανοσιότητά του, ἵνα ἔχει τὸ κύρος καὶ διηνεκῇ τὴν ἀσφάλειαν . . .

Ἡρακλείτζα 1862 Φεβρουαρίου 16

διὰ τὴν ἀγράμματον μάρθαν χ’ π’ σύζυγον τοῦ Μακαρίτου Τριανταφύλλου γεωργίου γράφω ἐγὼ ὁ ἀναγνώστης παπαντῶνη καὶ αὐτὴ βεβαιούσα τὰ ἄνωθεν ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ †

» λογοθέτης	μάρτυς	» κωνσταντῖνος γεωργίου μάρτυς
» νοτάριος γεωργάκη	μάρτυς	» παπαντῶνης ἀναγνώστου »
» χαράλαμπος παλὰς	μάρτυς	» λαμπαδάρης κωνσταντῖνος »
» διαμαντῆς γρηγορίου	μάρτυς	» θεοδόσις ἀθανασίου »
» κόστας συρόπλου	μάρτυς	

ΕΥΣΤΡ. ΖΗΣΗΣ